

continuï el ritme que les tecnologies imposen. La llei del pèndol, que ha regit des de sempre, farà que trobem solucions que no sempre seran comprensibles per a tothom.

Què és la vida, quin significat té per l'Antoni Garrido?

Pregunta fàcil, de difícil resposta. A nivell individual la vida només té com objectiu satisfer els estímuls personals. La diferència entre els sers és la selecció d'aquests estímuls, i les conductes socials no són altra cosa que l'evidència d'aquesta concreció. Per tant hi ha tantes significacions de

...la vida només té com objectiu satisfer els estímuls personals

la vida com individus. Alguns, però, han posat el lideratge moral, social i polític en mans d'uns líders que els marquen les pautes a seguir per trobar sentit a la seva vida. Segurament és la fórmula més còmoda, però no la més interessant.

Viatjar, una manera de fer cultura, quin país t'agradaria visitar?

La veritat és que fa molts anys que viatjo i molts dels països que volia visitar ja ho he fet. Tots els països del món són interessants, potser el que varia és l'actitud del viatger. Diuen que un vell seia a l'entrada de les muralles d'un poble, al costat d'uns vailets que jugaven. Un viatger li va preguntar si podria guanyar-se la vida fent de fuster al seu poble, perquè d'allà on venia la gent era dolenta i mal pagadora i s'havia vist obligat a anar-se'n. El vell li va aconsellar que no entrés, que tindria problemes amb la gent d'aquell poble. Poc després en va passar un altre que també buscava feina, perquè, malgrat que al seu poble hi havia bona gent, no hi havia feina per a dos fusters. El

vell li va dir que entrés, que aquell era un poble de bona gent i es guanyaria la vida. Els nois que van escoltar els dos consells van increpar el vell perquè havia mentit a un dels dos. Ell els va dir que no, que la bondat de la gent depèn de nosaltres mateixos. Hi ha gent que no pot viatjar, perquè només veuen tot el que és negatiu. Cada viatge, per a mi, és una nova il·lusió.

Credibilitat dels polítics. Des de la teva òptica, què en penses?

No es pot generalitzar. Ni tots els polítics són bons, ni tots dolents. És un problema de castes. Quan els sacerdots, els militars o els polítics és professionalitzen sorgeixen d'entre ells uns quants que només tenen per objectiu enfortir el corporativisme que els permet sobreviure. Quan un polític és una personalitat, amb càrrec o sense, podem creure que defensa interessos socials.

Quan un polític només és reconegut pel càrrec que ocupa podem temer el pitjor. Malauradament molts dels polítics actuals no serien res fora de la política i tota la seva preocupació és mantenir els privilegis de casta. També és cert que estan on són perquè la majoria hem renunciat a sacrificar-nos per la societat.

Jubilacions anticipades, un trauma? Saben preparar-se com cal les persones?

Les jubilacions anticipades, cal analitzar-les des de dues vessants. Econòmicament la societat no és pot permetre el joc de les grans empreses de jubilar gent per a complir expectatives econòmiques que els beneficien. Des del punt de vista personal la solució és diversa. Hi ha molts que continuen la seva vida laboral amb

un bon coixí de fons, amb la qual cosa perjudiquen persones en actiu que podrien ocupar els seus llocs de treball, d'altres omplen la seva vida amb activitats culturals o lúdiques i uns quants queden desorientats. Aquests últims haurien de saber recórrer a les associacions que els facilitaran la recerca d'activitats que els omplin. Caldria incidir que la distracció no ha de ser únicament lúdica. El món del voluntariat obre moltes perspectives socials per aquells que encara se senten útils.

Segons la teva opinió, quines són les tres coses que han revolucionat més el segle XX?

És evident que triar només tres és equivocar-se, però hauré de fer l'esforç de síntesi que em demanes. El motor, ja sigui elèctric o mecànic, ha canviat el món, no només des del punt de vista de comoditat laboral, sinó que ha permès una major producció i la mobilitat geogràfica, que ha desembocat en la globalitat actual i la reducció de les hores de treball. En segon lloc, el desenvolupament del coneixement del

propri cos ha suposat un canvi social total. En saber controlar-lo, la dona ha descobert la seva pròpia alliberació i la incorporació a la cultura, al treball i al

poder econòmic i polític. Per a la humanitat en general, ha suposat vèncer algunes malalties i ha augmentat l'esperança de vida. El tercer podria ser la facilitat de comunicació del coneixement, el pensament i l'esplai. El telèfon, el telègraf, la ràdio, la televisió i l'Internet han fet possible un món diferent. Malauradament aquestes millores no hem sabut compartir-les amb tota la humanitat i per a molts les nostres alegries són les seves penes.

